

- 119 / 1 - 1988

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1988

23 FEBRUARI 1988

WETSVOORSTEL

**betreffende de dienstprestaties van
de militairen van de actieve kaders
van de land-, de lucht- en de
zeemacht en van de medische
dienst**

(Ingediend door de heer Devolder)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. Inleiding

Historisch en sinds hun oprichting kenden de Belgische Strijdkrachten het principe, op grond van reglementeringen, die dateerden van het Hollands Regime, dat het militair personeel 24 uur op 24 beschikbaar moest zijn.

Op geen enkel ogenblik was er sprake van een « normale » dagelijkse of wekelijkse arbeidsduur en *a fortiori* was de notie, duur van het uitoefenen van de dienstprestaties, inbegrepen de recuperatie hetzij in tijd, hetzij door een geldelijke compensatie voor het overschrijden van deze arbeidsduur, niet gekend.

Deze toestand onderscheidde de Belgische militair van de andere burgers, voor wie de arbeidsduur een steeds dalende curve kende, gaande van een niet-gereguleerde arbeidsduur naar de arbeidsweek van 48, 45, 42, 40, 38 en zelfs 36 uur.

- 119 / 1 - 1988

Chambre des Représentants

SESSION 1988

23 FÉVRIER 1988

PROPOSITION DE LOI

**relative aux prestations de service
des militaires des cadres actifs des
forces terrestre, aérienne et navale
et du service médical**

(Déposée par M. Devolder)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. Introduction

Le principe qui régissait les prestations de service des militaires depuis la création des forces armées belges et qui était d'ailleurs fondé sur les réglementations datant de la période hollandaise, était que les militaires devaient être disponibles 24 heures sur 24.

Il n'avait jamais été question d'un temps de travail journalier ou hebdomadaire « normal », ni *a fortiori* de durée des prestations de service et de récupération des heures supplémentaires en temps ou sous la forme d'une compensation pécuniaire.

Le militaire belge était ainsi défavorisé par rapport aux autres citoyens dont le temps de travail n'a cessé de décroître, évoluant d'une durée du travail non réglementée à une semaine de 48, 45, 42, 40, 38 et même 36 heures.

II. Sociale evolutie

a) De Wetgever heeft met de arbeidswet van 16 maart 1971 de wetgevingen en besluiten betreffende de arbeid in de particuliere sector geüniformiseerd, gecoördineerd en verbeterd. Deze wet houdt het principe in dat de maximale arbeidsduur de 40 uur per week niet mag overschrijden.

b) Het personeel tewerkgesteld door de overheid valt niet onder het toepassingsgebied van de voormelde wet op de arbeidsduur en de zondagsrust.

Echter werd, sinds de tweede wereldoorlog, hun arbeidsduur, middels onderhandelingen tussen de overheid en de vakverenigingen representatief voor het personeel van het openbaar ambt, vastgesteld in collectieve arbeidsovereenkomsten voor het openbaar ambt, welke deze arbeidsduur opeenvolgend herleid hebben tot 45, 40 en 38 uur per week.

Er weze opgemerkt dat deze collectieve overeenkomsten toepasselijk werden verklaard op het militaire personeel met uitzondering van de overeenkomst n° 6 van 1977, die voor het openbaar ambt de arbeidsduur heeft vastgesteld op 38 uur per week.

Gelijklopend met deze reglementering, toepasselijk op het openbaar ambt, voorzag een Besluit van de Regent van 30 maart 1950 de toekenning regelend van toelagen wegens buitengewone prestaties, dat vijf maal werd gewijzigd en laatst bij koninklijk besluit van 30 november 1979, vergoedingsstelsel voor buitengewone prestaties bij middel van een toelage die een breuk is van de bruto jaarlijkse bezoldiging, nu ten belope van 1/1850^e van de bruto jaarwedde.

Dergelijke regeling werd nooit toepasselijk gemaakt op het personeel van de Krijgsmacht.

III. De reglementering bij de Krijgsmacht

a) Bij beslissing van de Minister van Landsverdediging, na de onderhandelingen inzake de sectoriële programmatie 1974-1975 zijn, sinds 1 juli 1975, volgende principes van toepassing op het lager personeel beneden de graad van officier van de Krijgsmacht :

- 1) de wekelijkse arbeidsduur is 40 uur per week;
- 2) de niet-vergoede overuren worden opgehaald in tijd;
- 3) de prestaties van lange duur (24 uur en meer) zoals voor manoeuvres, kampperiode, wachten en weekdienst, worden vergoed door een forfaitaire toelage.

b) De reglementering hierboven uiteengezet, werd, wat betreft de toelage voor prestaties van lange duur, geconcretiseerd in het koninklijk besluit van 1 maart 1977 betreffende de toekenning van een toelage van bepaalde langdurige prestaties. De

II. Evolution sociale

a) La loi du 16 mars 1971 sur le travail a uniformisé, coordonné et amélioré les lois et arrêtés relatifs au travail dans le secteur privé. Cette loi prévoit que la durée maximale du travail ne peut excéder 40 heures par semaine.

b) La loi sur la durée du travail et le repos dominical ne s'applique pas au personnel occupé par les pouvoirs publics.

Depuis la seconde guerre mondiale, des négociations menées entre les gouvernements successifs et les organisations syndicales représentatives du personnel de la fonction publique ont néanmoins permis la conclusion de conventions collectives de travail applicables à ce personnel et fixant la durée du travail dans ce secteur, celle-ci étant progressivement ramenée à 45, 40 et 38 heures par semaine.

On remarquera à ce propos que ces conventions collectives de travail ont été déclarées applicables au personnel militaire, à l'exception de la convention n° 6 de 1977, qui a fixé la durée du travail dans la fonction publique à 38 heures par semaine.

Parallèlement à cette réglementation applicable à la fonction publique, un arrêté du Régent du 30 mars 1950 réglant l'octroi d'allocations pour prestations à titre exceptionnel, arrêté qui a été modifié à cinq reprises (la dernière fois par l'arrêté royal du 30 novembre 1979), a instauré une allocation pour prestations exceptionnelles représentant une fraction du traitement annuel brut (à l'heure actuelle 1/1850e de ce traitement).

Cette réglementation n'a toutefois jamais été appliquée au personnel des forces armées.

II. Réglementation applicable aux forces armées

a) Par décision du Ministre de la Défense nationale faisant suite aux négociations relatives à la programmation sectorielle 1974-1975, les principes suivants s'appliquent depuis le 1er juillet 1975 aux militaires de rang inférieur à celui d'officier :

- 1) la durée hebdomadaire du travail est de 40 heures;
- 2) les heures supplémentaires non rétribuées sont compensées en temps;
- 3) les prestations de longue durée (24 heures et plus) telles que les manoeuvres, les périodes de camp, les gardes et les services de semaine, sont indemnisées au moyen d'une allocation forfaitaire.

b) Cette réglementation a été rendue applicable, en ce qui concerne l'allocation pour prestations de longue durée, par l'arrêté royal du 1er mars 1977 relatif à l'octroi d'une allocation pour certaines prestations de longue durée. Suivant le type de

toelage is, naargelang het type van prestatie, vastgesteld op 100 en 200 F voor een prestatie van 24 uur. Deze geïndexeerde doch belastbare toelage schommelt dus tussen 17 en 34 F bruto per uur.

Eindelijk werd ook de reglementering inzake de normalisatie van de prestaties van het militair personeel (wijze van berekening van de prestaties, enz.) vastgesteld in het Algemeen Order 760 van 22 maart 1982, uitgaande van de Generale Staf van de Krijgsmacht.

c) Bij Arrest n° 25 595 van 30 juli 1985 heeft de Raad van State het Algemeen Order 760 vernietigd zodat aldus de vorige toestand, te weten de ministeriële richtlijn van 1 juli 1975, terug werd hersteld tot de wettelijkheid van de toestand van het militair personeel in deze materie, door een tussenkomst van de wetgever zal zijn vastgesteld.

d) De uitvoerende macht meent, ingevolge het arrest van de Raad van State, dat het inderdaad mogelijk is de gemiddelde wekelijkse duur van de dienstprestaties van de militairen vast te stellen op 40 uur per week bij middel van een koninklijk besluit dat zijn grondslag vindt in het artikel 10 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht. Deze wet vindt haar grondslag in het artikel 118 van de Grondwet.

e) Om de redenen hierna uiteengezet achten wij dat het aan de Wetgever behoort de toestand van het militair personeel, met betrekking tot duur van de dienstprestaties en de toelagen voor prestaties van lange duur verbonden aan die dienstprestaties, te herzien.

IV. Motivering van het wetsvoorstel

a) De reglementering, uitgewerkt door de uitvoerende macht, na het voormeld arrest n° 25 595, grondt zich op het artikel 10 van de tuchtwet, toepasselijk op de krijgsmacht.

Dit artikel bepaalt : « De militairen mogen niet afwezig zijn in hun dienst zonder toelating of rechtvaardiging ». Daaruit vloeit voort dat alle afwezigheid ondergeschikt is aan een voorafgaande toelating of onderworpen is aan een rechtvaardiging ex post beoordeeld door de militaire overheid.

Het gaat om een negatieve definitie van de verplichting tegenwoordig te zijn bij de uitoefening van zijn ambt, zonder dat door deze wettelijke bepaling, de effectieve tegenwoordigheid vertolkt door het vaststellen van een wekelijkse of andere duur van de dienstprestaties tot dewelke de militair is gehouden en gedurende dewelke hij beschikbaar moet zijn voor de uitoefening van zijn ambt, wordt vastgesteld.

Niets belet dat de wetgever, los van de tuchtwet, bij een nieuwe wettelijke bepaling de regels inzake de dienstprestaties vaststelt, ze aflijnend op de

prestation, l'allocation est de 100 ou de 200 F par prestation de 24 heures. Cette allocation, qui est indexée mais également imposable, varie donc entre 17 et 34 F brut de l'heure.

Enfin, l'ordre général n° 760 de l'Etat-major général des forces armées du 22 mars 1982 a également fixé la réglementation relative à l'uniformisation des prestations du personnel militaire (mode de calcul des prestations, etc.)

c) L'ordre général n° 760 ayant été annulé par l'arrêt n° 25 595 du 30 juillet 1985 du Conseil d'Etat, le régime institué par la directive ministérielle du 1er juillet 1975 a été rétabli et s'appliquera jusqu'au moment où le législateur aura fixé le statut légal du personnel militaire en ce domaine.

d) Se basant sur l'arrêt du Conseil d'Etat, le pouvoir exécutif estime qu'il est possible de fixer la durée hebdomadaire moyenne des prestations de service des militaires à 40 heures par la voie d'un arrêté royal basé sur l'article 10 de la loi du 14 janvier 1975 portant le règlement de discipline des forces armées, cette loi trouvant elle-même son fondement dans l'article 118 de la Constitution.

e) Pour les raisons que nous exposons ci-après, nous estimons que c'est au législateur qu'il appartient de revoir la situation du personnel militaire en ce qui concerne la durée des prestations de service et les allocations pour prestations de longue durée liées à ces prestations de service.

IV. Motivation de la présente proposition de loi

a) La réglementation élaborée par le pouvoir exécutif à la suite de l'arrêt n° 25 595 précité se fonde sur l'article 10 de la loi portant le règlement de discipline des forces armées.

Cet article dispose que « les militaires ne peuvent s'absenter du service sans autorisation ou justification ». Il s'ensuit que toute absence doit faire l'objet d'une autorisation préalable ou d'une justification a posteriori qui est soumise à l'appréciation de l'autorité militaire.

Il s'agit en l'occurrence d'une définition par la négative de l'obligation d'être présent pour l'accomplissement des prestations requises, étant donné que cette disposition légale ne définit pas la présence effective en fixant la durée, hebdomadaire ou autre, des prestations de service que le militaire est tenu d'accomplir, et pendant laquelle il doit être disponible.

Rien ne s'oppose à ce que le législateur fixe le régime des prestations de service par le biais d'une loi distincte de la loi portant le règlement de discipline

prestaties die opgelegd zijn aan de andere burgers die tewerkgesteld zijn in de andere openbare diensten.

b) Inderdaad, het huidig systeem, evenals ook dit uitgewerkt na het arrest n° 25 595, bekrachtigt een reglementering die onbillijk is voor het militair personeel zowel op moreel als op geldelijk vlak :

1) het militair personeel van de krijgsmacht, hoewel beheerst door dezelfde tuchtwet als het personeel van de Rijkswacht, blijft gehouden, op grond van het artikel 10 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht, tot een wekelijkse dienstprestatie van 40 uur, terwijl door een reglementering, zich grondend op de wet van 2 december 1957 op de Rijkswacht dit Rijkswachtpersoneel voor deze materie onttrokken werd aan de toepassing van de tuchtwet en het slechts gehouden is tot een dienstprestatie van 38 uur per week.

Stellen we ook vast dat de professionele verplichtingen van dit korps, met opdrachten die ver de opdrachten van het leger te boven gaan, niet hebben belet dat dit korps slechts gehouden is tot wekelijkse dienstprestaties van gemiddeld 38 u. per week.

2) de reglementering, uitgewerkt voor de Krijgsmacht op grond van artikel 10 van de tuchtwet, schijnt ons aanvechtbaar in de mate dat deze slechts gedeeltelijk het voormeld artikel 10 uitvoert door een bepaalde categorie van personeel van de actieve kaders van het toepassingsveld van de voorgenomen reglementering uit te sluiten.

Inderdaad is het officierenkorps niet gehouden tot de dienstprestaties waarvoor de duur zou vastgesteld worden op 40 uur per week.

Men schendt het artikel 67 van de Grondwet, zo een categorie van burgers van het toepassingsveld van een wet wordt uitgesloten, zo de wet zelf dit niet toelaat.

3) Er moet worden vastgesteld dat het personeel van de Krijgsmacht op gelijke voet werd behandeld als het personeel van het openbaar ambt voor wat betreft de toepassing van alle wettelijke bepalingen die genomen werden in de laatste jaren in het kader van de gevoerde soberheidspolitiek en die op de openbare sector van toepassing waren.

Zo werd voor de militairen de toelage voor militaire lasten afgeschaft en werden ze ook onderworpen aan de loonmatiging en de solidariteitsbijdragen; wat betreft hun pensioenstelsel is de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen op hen ook toepasselijk.

Het lijkt ons dan ook billijk dat ze op voet van gelijkheid het openbaar ambt volgen voor wat betreft de duur van de dienstprestaties tot dewelke hun collega's van de openbare diensten gehouden zijn.

c) De geldelijke rechten van het militair personeel worden beheerst door de wet van 19 december 1980.

Het koninklijk besluit van 1 maart 1977 betreffende de toekenning van een toelage voor bepaalde

des forces armées, en alignant ce régime sur celui des citoyens occupés dans les autres services publics.

b) Le système en vigueur, ainsi que celui élaboré à la suite de l'arrêt 25 595, consacrent en effet une réglementation inéquitable pour le personnel militaire, et ce, à la fois sur le plan moral et pécuniaire :

1) Bien que tant le personnel de la gendarmerie que le personnel militaire des forces armées soient soumis à la loi du 14 janvier 1975 portant le règlement de discipline des forces armées, seul le personnel des forces armées reste soumis, en vertu de l'article 10 de la loi précitée, au régime des 40 heures par semaine, alors que grâce à une réglementation fondée sur la loi du 2 décembre 1957 sur la gendarmerie, le personnel de ce corps a été soustrait, en cette matière, à l'application de la loi portant le règlement de discipline et n'est plus soumis qu'au régime des 38 heures.

Il convient donc de faire observer que leurs obligations professionnelles, qui impliquent des missions nettement plus étendues que celles des autres militaires, n'ont pas empêché les gendarmes d'obtenir le régime des 38 heures par semaine.

2) la réglementation élaborée à l'intention des forces armées sur la base de l'article 10 de la loi portant le règlement de discipline nous paraît contestable, dans la mesure où elle n'exécute qu'en partie l'article 10 précité, puisqu'elle ne s'applique pas à une catégorie déterminée du personnel des cadres actifs.

Le corps des officiers n'est en effet pas soumis au régime des 40 heures par semaine.

L'exclusion d'une catégorie de citoyens du champ d'application d'une loi sans qu'une disposition légale ne l'autorise constitue une violation de l'article 67 de la Constitution.

3) Le personnel des forces armées a été traité de la même façon que le personnel de la fonction publique en ce qui concerne l'application de toutes les dispositions légales qui ont été imposées au secteur public au cours des dernières années dans le cadre de la politique d'austérité.

C'est ainsi que les militaires ont été privés de l'allocation pour charges militaires et qu'ils se sont également vu imposer la modération salariale, les cotisations de solidarité et, dans le domaine des pensions, les dispositions de la loi du 15 mai 1984 portant mesures d'harmonisation dans les régimes de pensions.

Il nous paraît dès lors équitable qu'ils puissent bénéficier également du même traitement que leurs collègues de la fonction publique en ce qui concerne la durée des prestations de service.

c) Le statut pécuniaire du personnel militaire est régi par la loi du 19 décembre 1980.

En vertu de l'article 8 de la loi précitée, l'arrêté royal du 1er mars 1977 relatif à l'octroi d'une allo-

langdurige prestaties is, bij toepassing van artikel 8 van voormelde wet, geacht te zijn genomen in uitvoering van deze wet.

De aanpassing van het hierboven genoemd koninklijk besluit van 1 maart 1977 aan het stelsel van toelagen voor buitengewone of langdurige prestaties zoals van toepassing bij de Rijkswacht of in de openbare sector vereist, gelet op het koninklijk besluit n° 180 van 30 december 1982 houdende bepaalde maatregelen inzake loonmatiging, een parlementair initiatief dat vertolkt wordt in onderhavig wetsvoorstel.

d) Inderdaad, het huidige stelsel, toegepast krachtens het koninklijk besluit van 1 maart 1977 betreffende de toekenning van een toelage voor bepaalde langdurige prestaties, is voorbijgestreefd en het vergoedt op een eerder symbolische en belachelijke wijze de dienstprestaties van lange duur die niet door een ophaling in tijd worden gecompenseerd. (zie de hierboven geciteerde bedragen).

1) Reeds in 1979, bij nota JS-Pers 2-1714 van 22 februari 1979, opgesteld op vraag van de Minister, opteerde de General Staf voor een herziening van de forfaitaire toelagen voor langdurige prestaties die moest leiden tot een forfaitaire toelage gelijk aan een x/1850ste van de brutojaarwedde.

2) Dergelijke reglementering werd verwezenlijkt voor de Rijkswacht maar niet voor de andere krijgsmachtdelen, gelet op de precarie budgettaire toestand van die tijd.

3) De huidige Minister van Landsverdediging heeft, in het kader van een studie met betrekking tot de revalorisatie van het militair ambt, een studie doen ondernemen met het oog op een herziening van het huidig stelsel van forfaitaire toelagen, dit binnen de enveloppe van de hem toegekende middelen door de begroting van landsverdediging. De nodige kredieten kunnen zeker gevonden worden binnen de hem ter beschikking gestelde middelen. Echter is een beroep op de Wetgever nodig om dit project te verwezenlijken, dit gelet op het koninklijk besluit n° 180 hogervermeld.

4) Het zou een zekere herwaardering van het militair ambt betekenen en het zou getuigen van een passende rechtvaardigheid en billijkheid in deze, het militair personeel van de krijgsmacht en het personeel van het openbaar ambt door hen een vergoedingsstelsel op basis van het prorata van 1/1850ste van de bruto-jaarwedde toe te kennen voor de buitengewone of langdurige prestaties waartoe ze uit hoofde van hun statuut gehouden zijn.

De specificiteit van hun statuut die hen vele beperkingen en verplichtingen oplegt, kan geen obstakel noch een voorwendsel zijn om te verwezenlijken dat de huidige bestaande sociale ongelijkheid wordt bestendigd. Het zou daarentegen maar rechtvaardig en billijk zijn dat deze specificiteit wordt

cation pour certaines prestations de longue durée est censé avoir été pris en exécution de ladite loi.

L'adaptation de l'arrêté royal du 1er mars 1977 au régime d'allocations par prestations exceptionnelles ou de longue durée, tel qu'il est en vigueur à la gendarmerie ou dans le secteur public, nécessite, en vertu de l'arrêté royal n° 180 du 30 décembre 1982 portant certaines mesures en matière de modération des rémunérations, une initiative parlementaire. Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

d) Le système qui est actuellement appliqué en vertu de l'arrêté royal du 1er mars 1977 relatif à l'octroi d'une allocation pour certaines prestations de longue durée est dépassé et ne prévoit qu'une indemnité symbolique, voire ridicule, pour les prestations de service de longue durée qui ne sont pas compensées par une récupération en temps (voir les montants cités ci-dessus).

1) Dès 1979, l'Etat-major général a opté, dans sa note JS-Pers 2-1714 du 22 février 1979, établie à la demande du Ministre, pour une révision des allocations forfaitaires pour prestations de longue durée, qui devait donner lieu à l'instauration d'une allocation forfaitaire calculée en 1850èmes du traitement annuel brut.

2) Cette formule a été appliquée à la gendarmerie mais non aux autres forces armées en raison des difficultés budgétaires de l'époque.

3) L'actuel Ministre de la Défense nationale a, dans le cadre d'une éventuelle revalorisation de la fonction militaire, commandé une étude en vue de procéder à une révision du régime actuel d'allocations forfaitaires, et ce, dans les limites du budget de la Défense nationale. Les crédits nécessaires peuvent certainement être trouvés dans l'enveloppe budgétaire qui est mise à sa disposition. La réalisation de ce projet exige toutefois l'intervention du législateur en raison de l'arrêté royal n° 180 précité.

4) Il ne serait que juste et équitable, afin notamment de revaloriser dans une certaine mesure la fonction militaire, d'accorder aux militaires les mêmes avantages qu'aux gendarmes et qu'aux agents de la fonction publique, en leur accordant une allocation calculée en 1850èmes du traitement annuel brut pour les prestations exceptionnelles ou de longue durée qui peuvent leur être imposées de par leur statut.

La spécificité du statut des militaires, qui impose à ceux-ci de nombreuses restrictions et obligations, ne peut être prétexte au maintien de l'inégalité sociale dont ils sont actuellement victimes. Il serait par contre juste et équitable que cette spécificité soit reconnue par l'attribution d'une juste rétribution

erkend door een correcte bezoldiging van de door dit personeel geleverde dienstprestaties in de vervulling van hun, voor het overleven van de Natie, belangrijke taak.

V. Commentaar bij de artikelen

a) Artikel één bevat het principe dat alle militairen van de actieve kaders, met uitsluiting dus van de dienstplichtigen, gehouden zijn tot de gemiddelde wekelijkse dienstprestaties, tot dewelke het personeel van de Rijkswacht en het personeel van het openbaar ambt gehouden zijn.

b) Artikel 2, § 1 laat toe dat de Koning een referentieperiode bepaalt binnen dewelke deze gemiddelde arbeidsduur van 40 uur per week moet worden bereikt. Het overschot dat niet wordt opgehaald in tijd zal dan vergoed worden door de toelage voorzien in deze alinea van dit artikel.

c) Artikel 2, § 2 houdt het principe in dat de prestaties van lange duur worden gecompenseerd door een forfaitaire toelage zo ze niet worden gecompenseerd door een ophaling in tijd.

Zo zullen de prestaties van lange duur die bezoldigd worden door de forfaitaire toelage, aangerekend worden voor een prestatie van 7 uur 36 minuten per dag voor het berekenen van de wekelijkse dienstprestaties tot dewelke de militairen bij toepassing van artikel één gehouden zijn.

d) Artikel 3 machtigt de Koning om de noodzakelijke regels vast te stellen om de principes, gesteld in de artikelen 1, 2 en 4 toe te passen.

e) Onder zekere voorwaarden kunnen de pas aangeworven militairen uitgesloten worden, of onder toepassing van deze wet vallen, zo de voorwaarden, gesteld in artikel 4 vervuld zijn.

Wij drukken de wens uit, geachte Collega's, dat onderhavig wetsvoorstel de instemming van de ganse parlementaire vergadering moge bekomen.

J. DEVOLDER

WETSVOORSTEL

Artikel 1

§ 1. In vreedetijd mag de duur van de wekelijkse dienstprestatie van de leden van de land-, de lucht-, en de zeemacht, en van de medische dienst die de hoedanigheid van militair van de actieve kaders bezitten, bedoeld in artikel 1 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht, niet langer zijn dan deze bepaald voor en toegepast op het personeel van het Openbaar Ambt.

pour les prestations accomplies par les militaires dans le cadre de leur mission, essentielle pour la survie de la Nation.

V. Commentaire des articles

a) L'article 1er établit le principe selon lequel la durée moyenne des prestations hebdomadaires est la même pour les militaires des cadres actifs, ce qui exclut les miliciens, que pour les gendarmes et les autres agents de l'Etat.

b) L'article 2, § 1er, habilite le Roi à fixer une période de référence au cours de laquelle cette moyenne hebdomadaire de 40 heures doit être atteinte. Les prestations supplémentaires non compensées en temps seront rémunérées par le biais de l'allocation prévue au même paragraphe.

c) L'article 2, § 2, prévoit que les prestations de longue durée sont compensées par l'octroi d'une allocation forfaitaire pour autant que ces prestations ne soient pas compensées en temps.

Les prestations de longue durée rétribuées par l'allocation forfaitaire seront comptées comme des prestations de 7 heures 36 minutes par jour pour déterminer les prestations hebdomadaires qui sont imposées aux militaires en vertu de l'article premier.

d) L'article 3 habilite le Roi à prendre les mesures nécessaires en vue d'appliquer les principes énoncés aux articles 1er, 2 et 4.

e) Les recrues seront soit soumises à la présente loi, soit exclues du champ d'application de celle-ci selon que les conditions fixées à l'article 4 seront remplies ou non.

Nous espérons que la présente proposition de loi obtiendra l'assentiment unanime de la Chambre.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

§ 1er. En temps de paix, la durée hebdomadaire des prestations de service des membres des forces terrestres, aériennes et navales et du service médical ayant acquis la qualité de militaire des cadres actifs, définie à l'article 1er de la loi du 14 janvier 1975 portant le règlement de discipline des Forces armées, ne peut excéder celle qui est prévue pour le personnel de la Fonction publique.

§ 2. Onder dienstprestatie wordt verstaan, elke dienst bevolen door een bevoegde militaire overheid en tot dewelke de militair is gehouden in de uitoefening van zijn ambt.

Art. 2

§ 1. Aan het personeel van de Krijgsmacht bedoeld in artikel 1, § 1, wordt een uurtoelage toegekend, vastgesteld op 1/1850^e van de bruto-jaarwedde, kinderbijslagen niet inbegrepen, voor elk bijkomend uur dienstprestatie dat niet werd opgehaald in tijd in de loop van een referentieperiode vastgesteld door de Koning.

§ 2. Aan het personeel van de Krijgsmacht, bedoeld in artikel 1, § 1, wordt een forfaitaire toelage toegekend, vastgesteld op 5/1850^e van de bruto-jaarwedde, kinderbijslagen niet inbegrepen, voor de dienstprestaties met een duur van 24 uur die worden uitgevoerd in de loop van dezelfde dag, op manoeuvre of oefening, of gedurende opdrachten van ordehandhaving.

Deze toelage is ook verschuldigd voor elke dienstprestatie die bestaat uit een permanentie van ten minste 24 uur die geen aanleiding geeft tot een ophaling in tijd.

§ 3. De bruto-jaarwedde die in aanmerking wordt genomen is deze die diende als grondslag voor de berekening van de bezoldiging, vereffend in de laatste maand van de referentieperiode.

Art. 3

De Koning stelt de regels vast met betrekking tot het berekenen en vaststellen van de dienstprestaties bedoeld in deze wet.

Hij kan het recht op de toelagen, voorzien in artikel 2, uitbreiden tot andere prestaties.

Art. 4

§ 1. De uurtoelage bedoeld in artikel 2, § 1, is niet verschuldigd aan de leden van het militair personeel gedurende de periode van de basisopleiding voor zover deze periode zich niet uitstrekt na het einde van de zesde maand na de indiensttreding.

§ 2. De forfaitaire toelage, bedoeld in artikel 2, § 2, is hun verschuldigd zo in de loop van de periode van de basisopleiding, zij taken, opdrachten of oefeningen uitvoeren die geen deel uitmaken van deze opleiding.

10 februari 1988.

J. DEVOLDER

§ 2. Par prestation de service, il faut entendre tout service commandé par une autorité militaire compétente et auquel le militaire est astreint dans l'exercice de sa fonction.

Art. 2

§ 1er. Il est octroyé au personnel des Forces armées, visé à l'article 1er, § 1er, une allocation de 1/1850ème du traitement annuel brut, hors allocations familiales, pour toute heure de prestation de service supplémentaire non compensée en temps au cours d'une période de référence fixée par le Roi.

§ 2. Il est octroyé au personnel des Forces armées, visé à l'article 1er, § 1er, une allocation forfaitaire fixée à 5/1850èmes du traitement annuel brut, hors allocations familiales, pour les prestations de service d'une durée de vingt-quatre heures fournies au cours d'une même journée, à l'occasion de manoeuvres ou d'exercices ou dans le cadre de missions de maintien de l'ordre.

Cette allocation est également due pour toute prestation de service qui consiste à assurer une permanence d'au moins vingt-quatre heures et qui ne donne pas lieu à une compensation en temps.

§ 3. Le traitement annuel brut pris en considération est celui qui a servi de base au calcul de la rémunération liquidée au cours du dernier mois de la période de référence.

Art. 3

Le Roi fixe les règles relatives au calcul et à la détermination des prestations de service visées dans la présente loi.

Il peut étendre le droit aux allocations prévues à l'article 2 à d'autres prestations.

Art. 4

§ 1er. L'allocation prévue à l'article 2, § 1er, n'est pas due aux militaires en période de formation de base pour autant que cette période ne s'étende pas au-delà du sixième mois qui suit l'incorporation.

§ 2. L'allocation forfaitaire prévue à l'article 2, § 2, est due aux militaires visés au § 1er du présent article, s'ils accomplissent, au cours de la période de formation de base, des tâches et missions ou exercices qui ne font pas partie de cette formation.

10 février 1988.